

О ЈЕДНОМ ПОСТУПКУ ЗА ДОБИЈАЊЕ АСИМПТОТСКИХ РАЗВИТАКА

С. АЉАНЧИЋ (Београд)

1. Нека су низ функција $\Phi_\nu(\alpha)$ ($\nu=0, 1, \dots$) и функција $F(\alpha, x)$, ова последња за свако $x > x_0$, дефинисани у размаку $a \leq \alpha \leq b$. Нека $F(\alpha, x)$ има у размаку (a, b) и за $x > x_0$ развитак

$$(1) \quad \sum_{\nu=0}^{\infty} c_\nu(x) \Phi_\nu(\alpha).$$

Претпоставимо да сваки од коефицијената $c_\nu(x)$, $\nu=0, 1, \dots$, има асимптотски развитак

$$(2) \quad c_\nu(x) \sim \sum_{\mu=0}^{\infty} \frac{\gamma_\mu(\nu)}{q_\mu(x)}, \quad x \rightarrow \infty,$$

где низ функција $q_\mu(x)$, $\mu=0, 1, \dots$, образује скалу, тј.

$$q_\mu(x) > 0, \quad \frac{q_\mu(x)}{q_{\mu+1}(x)} \rightarrow 0, \quad x \rightarrow \infty \quad (\mu=0, 1, \dots).$$

Тада се поставља питање да ли и функција $F(\alpha, x)$, кад $x \rightarrow \infty$, има асимптотски развитак по скали $\{q_\mu(x)\}$ и када се овај може добити увођењем асимптотског развитка (2) у ред (1), и формалном изменом граничног процеса садржаног у (1) и граничних процеса којим је дефинисан асимптотски развитак (2), тј.

$$(3) \quad F(\alpha, x) \sim \sum_{\mu=0}^{\infty} \frac{\Gamma_\mu(\alpha)}{q_\mu(x)}, \quad x \rightarrow \infty,$$

где је

$$(4) \quad \Gamma_\mu(\alpha) = \sum_{\nu=0}^{\infty} \gamma_\mu(\nu) \Phi_\nu(\alpha), \quad \mu=0, 1, \dots$$

Ј. Карамата [2] дао је довољне услове који оправдавају овај поступак у случају када је $\Phi_\nu(\alpha) = e^{\nu a i}$, $a = 0$, $b = 2\pi$, тј. када је (1) тригонометриски развитак функције $F(\alpha, x)$. С друге стране, аутор овог рада показао је у [1] под којим условима исти поступак важи када је $a = 0$, $b = \pi$, и $\Phi_\nu(\alpha)$ су Legendre-ови полиноми $P_\nu(\cos \alpha)$. Од практичног значаја је чињеница се овај поступак сме применити и када редови (4), којим су дефинисани коефицијенти добивеног асимптотског развитака (3), дивергирају; тада треба узети њихов A -збир¹⁾, који на основу учињених претпоставки о коефицијентима $c_\nu(x)$ увек постоји. Шта више, поступак је применљив и на функције $F(\alpha, x)$ које су приказане A -збиром редова облика (1).

У овом раду показате како се наведени поступак може пренети на случај када су $\Phi_\nu(\alpha)$ ултрасферични полиноми $P_\nu^{(\lambda)}(\cos \alpha)$ ($0 < \lambda < 1$), који су дефинисани са

$$(1 + 2z \cos \alpha + z^2)^{-\lambda} = \sum_{\nu=0}^{\infty} P_\nu^{(\lambda)}(\cos \alpha) z^\nu.$$

За $\lambda = 1/2$ ултрасферични полиноми свде се на Legendre-ове, те су тиме обухваћени резултати које смо добили у [1]. Доказ који овде дајемо у једном делу знатно је краћи од оног у [1].

2. Довољне услове за примену наведеног поступка даје

Став 1. Нека је низ $\{a_\nu\}$ монотон и нека низ $\{b_\nu(x)\}$ допушта за свако $\nu = 0, 1, \dots$ асимптотски развитак по скали $\{q_\mu(x)\}$

$$(5) \quad b_\nu(x) = \sum_{\mu=0}^m \frac{p_\mu(\nu)}{q_\mu(x)} + o\{1/q_m(x)\}, \quad x \rightarrow \infty,$$

где су $p_\mu(\nu)$, $\mu = 0, 1, \dots, m$, полиноми по ν чији степењ није већи од s .

Ако постоји цео број $k \geq s$, такав да²⁾

$$(6) \quad q_m(x) \sum_{\nu=k+1}^{\infty} \nu^{\lambda-1} |\Delta^{k+1} b_{\nu-k-1}(x)| \rightarrow 0, \quad x \rightarrow \infty,$$

1) Ако ред $\sum a_\nu r^\nu$ конвергира за $0 < r < 1$ и сума му је $F(r)$ и ако постоји $\lim_{r \rightarrow 1} F(r) = F$, број F је A -збир реда $\sum a_\nu$.

2) k -та диференција низа $\{c_\nu\}$, $\Delta^k c_\nu$, дефинисана је са

$$\sum_{\mu=0}^k (-1)^\mu \binom{k}{\mu} c_{\nu+\mu}.$$

Тада за $0 < \alpha < \pi$ постоји

$$(7) \quad \lim_{r \rightarrow \infty} \sum_{\nu=0}^{\infty} a_{\nu} b_{\nu}(x) P_{\nu}^{(\lambda)}(\cos \alpha) r^{\nu} = G(\alpha, x)$$

а $G(\alpha, x)$ има асимптотски развитак облика

$$(8) \quad G(\alpha, x) = \sum_{\mu=0}^m \frac{\Pi_{\mu}(\alpha)}{\varphi_{\mu}(x)} + o(1/\varphi_m(x)), \quad x \rightarrow \infty,$$

где је

$$\Pi_{\mu}(\alpha) = \lim_{r \rightarrow \infty} \sum_{\nu=0}^{\infty} a_{\nu} p_{\mu}(\nu) P_{\nu}^{(\lambda)}(\cos \alpha) r^{\nu}, \quad \mu = 0, 1, \dots, m.$$

Доказ. (1) За доказ става 1 потребна нам је следећа
Лема. Нека ред¹⁾

$$\sum_{\nu=0}^{\infty} \nu^{\lambda-1} \Delta^{k+1} b_{\nu-k-1} \quad (b_{-1} = b_{-2} = \dots = b_{-k-1} = 0)$$

апсолутно конвертира. Ако ставимо

$$(9) \quad f(\alpha, r) = \sum_{\nu=0}^{\infty} b_{\nu} P_{\nu}^{(\lambda)}(\cos \alpha) r^{\nu}, \quad 0 \leq r < 1,$$

тада

$$1^{\circ} \text{ постоји } \lim_{r \rightarrow 1} f(\alpha, r), \text{ и}$$

$$2^{\circ} \quad |f(\alpha, r)| < M \frac{(\sin \alpha)^{-\lambda}}{|1 - re^{i\alpha}|^{k+1}} \sum_{\nu=0}^{\infty} \nu^{\lambda-1} |\Delta^{k+1} b_{\nu-k-1}|$$

$$(0 < \alpha < \pi, 0 \leq r < 1, M \text{ не зависи од } \alpha \text{ и } r).$$

Како је (в. на пр. G. Szegő [3], стр. 91)²⁾

$$P_{\nu}^{(\lambda)}(\cos \alpha) = \frac{2}{\pi} \sin \lambda \pi \int_0^1 \left\{ e^{i[n\alpha + l(\alpha)]} \frac{t^{\nu+2\lambda-1} dt}{(1-t)^{\lambda} (1-te^{2i\alpha})^{\lambda}} \right\},$$

$$l(\alpha) = 2\lambda\alpha + (1/2 - \lambda)\pi, \quad 0 < \alpha < \pi, \quad 0 < \lambda < 1,$$

то је

$$f(\alpha, r) = \frac{2}{\pi} \sin \lambda \pi \int_0^1 \left\{ e^{il(\alpha)} \int_{\nu=0}^{\infty} b_{\nu} (rte^{i\alpha})^{\nu} \right\} \frac{t^{2\lambda-1} dt}{(1-t)^{\lambda} (1-te^{2i\alpha})^{\lambda}}.$$

1) Прим уз знак Σ значи да $\nu^{\lambda-1}$ за $\nu=0$ има вредност 1.

2) $J\{z\}$ је имагинарни део броја z .

На основу идентитета

$$\sum_{v=0}^{\infty} u_v z^v = (z-1)^{-k-1} \sum_{v=0}^{\infty} \Delta^{k+1} u_{v-k-1} z^v$$

$$(u_{-1} = u_{-2} = \dots = u_{-k-1} = 0, \quad |z| < 1)$$

добијамо

$$f(\alpha, r) = -\frac{2}{\pi} \sin \lambda \pi \int \left\{ e^{i t \alpha} \sum_{v=0}^{\infty} \Delta^{k+1} b_{v-k-1} (r e^{i \alpha})^v \int_0^1 \frac{t^{v+2\lambda-1} (1-t e^{2i \alpha})^{-\lambda} dt}{(1-t)^\lambda (r t e^{i \alpha} - 1)^{k+1}} \right\}$$

Према томе,

$$|f(\alpha, r)| \leq \frac{2}{\pi} \sum_{v=0}^{\infty} |\Delta^{k+1} b_{v-k+1}| \int_0^1 \frac{t^{v+2\lambda-1} |1 - e^{2i t \alpha}|^{-\lambda} dt}{(1-t)^\lambda |r t e^{i \alpha} - 1|^{k+1}}$$

и на основу неједначине ([1], стр. 122)

$$(10) \quad |1 - tz| \geq \frac{1}{2} |1 - z|, \quad 0 \leq t \leq 1, \quad |z| \leq 1,$$

налазимо

$$|f(\alpha, r)| \leq \leq \frac{2}{\pi} \sum_{v=0}^{\infty} |\Delta^{k+1} b_{v-k+1}| \frac{(\frac{1}{2})^{-\lambda}}{(\frac{1}{2})^{k+1}} \frac{|1 - e^{2i \alpha}|^{-\lambda}}{|1 - e^{i \alpha}|^{k+1}} \int_0^1 t^{v+2\lambda-1} (1-t)^{-\lambda} dt,$$

одакле следи тврђење леме с обзиром да је

$$\int_0^1 t^{v+2\lambda-1} (1-t)^{-\lambda} dt = \frac{\Gamma(v+2\lambda) \Gamma(1-\lambda)}{\Gamma(v+\lambda+1)} \sim \Gamma(1-\lambda) v^{\lambda-1}, \quad v \rightarrow \infty.$$

(ii) Доказаћемо прво егзистенцију функције $Q(k, x)$ која је дефинисана са $\lim_{r=1} H_x(\alpha, r)$, где је

$$H_x(\alpha, r) = \sum_{v=0}^{\infty} a_v b_v(x) P_v^{(\lambda)}(\cos \alpha) r^v.$$

По претпоставци, низ $\{a_v\}$ је тотално монотон, тј. дозвољава репрезентацију

$$a_v = \int_0^1 t^v d\beta(t),$$

где функција $\beta(t)$ не опада у размаку $(0, 1)$. Тада се, за $0 \leq r < 1$, функција $H_x(\alpha, r)$ може написати у облику

$$\begin{aligned}
 H_x(\alpha, r) &= \sum_{\nu=0}^{\infty} \left\{ \int_0^1 t^{\nu} d\beta(t) \right\} b_{\nu}(x) P_{\nu}^{(\lambda)}(\cos \alpha) r^{\nu} = \\
 &= \int_0^1 \left\{ \sum_{\nu=0}^{\infty} b_{\nu}(x) P_{\nu}^{(\lambda)}(\cos \alpha) (rt)^{\nu} \right\} d\beta(t) = \\
 &= \int_0^1 f_x(\alpha, rt) d\beta(t),
 \end{aligned}$$

где је $f_x(\alpha, r)$ дато са (9) (једино што место b_{ν} стоји $b_{\nu}(x)$).
 Функција $f_x(\theta, y)$, која је непрекидна за $0 \leq y < 1$, непрекидна је на основу леме и с леве стране у тачки $y=1$, јер, према (6), конвергира ред

$$(11) \quad \sum_{\nu=0}^{\infty} \nu^{\lambda-1} |\Delta^{k+1} b_{\nu-k-1}(x)|.$$

Она је, дакле, непрекидна у затвореном размаку $(0, 1)$, па је дозвољено ставити

$$\lim_{r=1} \int_0^1 f_x(\alpha, rt) d\beta(t) = \int_0^1 \lim_{r=1} f_x(\alpha, rt) d\beta(t),$$

одакле следи

$$(12) \quad \lim_{r=1} H_x(\alpha, r) = \int_0^1 f_x(\alpha, t) d\beta(t) (= G(\alpha, x)),$$

чиме је доказано прво тврђење става.

Да би доказали друго тврђење става, поновимо претходни поступак заменивши $b_{\nu}(x)$ са

$$B_{\nu}(x) = q_m(x) \left\{ b_{\nu}(x) - \frac{p_0(\nu)}{q_0(x)} \dots - \frac{p_m(\nu)}{q_m(x)} \right\}.$$

Ово је дозвољено, јер је, на основу претпоставке о вези између највишег степена полинома $p_{\mu}(x)$, $\mu=0, 1, \dots, m$, и броја k ,

$$(13) \quad \Delta^{k+1} B_{\nu}(x) = q_m(x) \Delta^{k+1} b_{\nu}(x),$$

те са (11) конвергира и ред $\sum_{\nu=0}^{\infty} \nu^{\lambda-1} |\Delta^{k+1} B_{\nu-k-1}(x)|$. Релација (12) своди се тада на

$$\lim_{r=1}^{\infty} \sum_{v=0}^{\infty} a_v B_v(x) P_v^{(\lambda)}(\cos \alpha) r^v =$$

$$= \int_0^1 \left\{ \sum_{v=0}^{\infty} B_v(x) P_v^{(\lambda)}(\cos \alpha) r^v \right\} d\beta(t).$$

Користећи неједначину леме и неједначину (10), налазимо

$$\left| \lim_{r=1}^{\infty} \sum_{v=0}^{\infty} a_v B_v(x) P_v^{(\lambda)}(\cos \alpha) r^v \right| \leq$$

$$\leq \int_0^1 \left| \sum_{v=0}^{\infty} B_v(x) P_v^{(\lambda)}(\cos \alpha) r^v \right| d\beta(t) <$$

$$< M (\sin \alpha)^{-\lambda} \int_0^1 \frac{d\beta(t)}{|1 - te^{i\alpha}|^{k+1}} \cdot \sum_{v=0}^{\infty} \nu^{\lambda-1} |\Delta^{k+1} B_{v-k-1}(x)| <$$

$$< M_1 \frac{(\sin \alpha)^{-\lambda}}{(\sin \alpha/2)^{k+1}} \sum_{v=0}^{\infty} \nu^{\lambda-1} |\Delta^{k+1} B_{v-k-1}(x)|.$$

Како на основу (13) суму на десној страни можемо написати у облику

$$\sum_{v=0}^k \nu^{\lambda-1} |\Delta^{k+1} B_{v-k-1}(x)| + q_m(x) \sum_{v=k+1}^{\infty} \nu^{\lambda-1} |\Delta^{k+1} b_{v-k-1}(x)|,$$

то претпоставка (6) и чињеница да $B_v(x) \rightarrow 0$, кад $x \rightarrow \infty$, повлачи за собом

$$\lim_{r=1}^{\infty} \sum_{v=0}^{\infty} a_v B_v(x) P_v^{(\lambda)}(\cos \alpha) r^v \rightarrow 0, \quad x \rightarrow \infty.$$

Ако овде $B_v(x)$ опет изразимо помоћу $b_v(x)$, добићемо

$$q_m(x) \left\{ G(\alpha, x) - \sum_{\mu=0}^m \frac{\Gamma_{\mu}(\alpha)}{q_{\mu}(x)} \right\} \rightarrow 0, \quad x \rightarrow \infty,$$

што претставља друго тврђење става 1.

3. Услов (6) става 1 може се заменити другим, истина строжим, али зато погоднијим за примену.

Став 2. Тврђење става 1 важи ако, задржавајући све остале претпоставке услов (6) заменимо са: постоји цео број $k > s$ такав да је за $v \geq v_0$ и $x \geq x_0$ k -та диференција $\Delta^k b_v(x)$ низа $\{b_v(x)\}$ позитивна и монотонно опада када $v \rightarrow \infty$, шј.

$$\Delta^k b_v(x) \geq \Delta^k b_{v+1}(x) \geq 0, \quad v \geq v_0, \quad x \geq x_0.$$

Доказ. Показаћемо, да кад постоји такав цео број $k > s$, да је тада услов (6) става 1 испуњен за $k = n$. Заиста, тада је

$$\begin{aligned} q_m(x) \sum_{v=k+1}^{\infty} v^{\lambda-1} |\Delta^{k+1} b_{v-k-1}(x)| &\leq \\ &\leq q_m(x) \sum_{v=k+1}^{v_0+k} v^{\lambda-1} |\Delta^k b_{v-k-1}(x) - \Delta^k b_{v-k}(x)| + \\ &+ q_m(x) \sum_{v=v_0+k+1}^{\infty} |v^{\lambda-1} - (v-1)^{\lambda-1}| |\Delta^k b_{v-k-1}(x)| + \\ &+ q_m(x) \sum_{v=v_0+k+1}^{\infty} |(v-1)^{\lambda-1} \Delta^k b_{v-k-1}(x) - v^{\lambda-1} \Delta^k b_{v-k}(x)| \leq \\ &\leq \sum_{v=k+1}^{v_0+k} v^{\lambda-1} q_m(x) |\Delta^k b_{v-k-1}(x) + \Delta^k b_{v-k}(x)| + \\ &+ q_m(x) \Delta^k b_{v_0}(x) \sum_{v=v_0+k+1}^{\infty} |v^{\lambda-1} - (v-1)^{\lambda-1}| + \\ &+ (v_0+k)^{\lambda-1} \cdot q_m(x) \Delta^k b_{v_0}(x) \rightarrow 0, \quad x \rightarrow \infty, \end{aligned}$$

јер, како је $k > s$, то из (5) следи

$$q_m(x) \Delta^k b_v(x) \rightarrow 0, \quad x \rightarrow \infty.$$

НАВОДИ

1. S. Aijančić — Développement asymptotique des fonctions représentables par les séries de Legendre. *Publ. de l'Inst. math. de l'Acad. serbe des sci.* 6 (1954), стр. 115—124.
2. J. Karamata — Sur certains développements asymptotiques avec application aux polynomes de Legendre. *Ibid.* 4 (1952), стр. 69—88.
3. G. Szegő — Orthogonal Polynomials. Amer. Math. Soc. Colloq. Publ. XXIII, New York 1939.

S. Aijančić

EIN VERFAHREN ZUR ERZEUGUNG VON ASYMPTOTISCHEN ENTWICKLUNGEN

(Zusammenfassung)

Verfasser überträgt ein von J. Karamata [2] auf trigonometrische Reihen angewandtes Verfahren zur Erzeugung asymptotischer Entwicklungen, ($x \rightarrow \infty$), auf nach ultrasphärischen Polynomen fortschreitende Reihen $\sum a_\nu b_\nu(x) P_\nu^{(\lambda)}(\cos \alpha)$. Für $\lambda = 1/2$ erhält man als Spezialfall Legendresche Reihen, die Verfasser bereits in [1] betrachtet hat; hier, im allgemeineren Fall $0 < \lambda < 1$, wird der Beweis kürzer als in [1] geführt. Das Resultat ist in folgenden zwei Sätzen zusammengefasst:

SATZ 1. Es sei die Folge $\{a_\nu\}$ totalmonoton, und $b_\nu(x)$ gestatte für jedes $\nu = 0, 1, \dots$ eine nach allgemeiner Skala $\{q_\mu(x)\}$ (d. h. $q_\mu(x) > 0$, $q_\mu(x)/q_{\mu+1}(x) \rightarrow 0$, $x \rightarrow \infty$) fortschreitende asymptotische Entwicklung (5), wobei $p_\mu(\nu)$, $\mu = 0, 1, \dots, m$, Polynome in ν von höchstens s -ter Ordnung sind. Gilt dann für ein ganzzahliges $k \geq s$ der Grenzübergang (6), so besteht der Grenzwert (7) und die dadurch definierte Funktion $\mathcal{O}(x, x)$ gestattet eine nach allgemeiner Skala $\{q_\mu(x)\}$ fortschreitende asymptotische Entwicklung (8).

SATZ 2. In Satz 1 kann man die Voraussetzung (6) durch folgende ersetzen: für ein ganzzahliges $\kappa > s$ ist die κ -te Differenz der Folge $\{b_\nu(x)\}$ positiv und abfallend.